

fald, derved pludselig skulde ophøre, og man har derfor anset det for nødvendigt at foreslaa, at de i hvert Fald bevarer deres Gyldighed i 6 Uger udover denne Dato. Dette Tidsrum maa formentlig anses for tilstrækkeligt til, at Udvalget kan træffe Bestemmelse om, hvilke af de paa-gældende Bestemmelser der i uforandret eller ændret Skikkelse skal blive bestaaende udover denne Tid. Saafremt saadan Beslutning imidlertid ikke er truffet, bortfalder Bestemmelserne ved Udløbet af 6-Ugers Fristen, idet Rigsdagen dog i Henhold til en af Udvalget afgiven Indstilling vil kunne træffe Beslutning om, at en Bestemmelse skal bortfalde allerede inden dette Tidspunkt.

ad § 10.

For at Rigsdagsudvalget i alle Tilfælde kan have 6 Uger til Behandling af Spørgsmaalet om, hvilke af de i Henhold til Loven af 7. August 1914 udstedte Bestemmelser, der skal have Gyldighed udover den fastsatte 6-Ugers Frist, har man ment det nødvendigt at træffe en særlig Bestemmelse om Lovens Bortfald i Tilfælde af, at Rigsdagen paa Grund af

Opløsning ikke kan sammentræde paa det Tidspunkt, da Loven efter de i § 7, 1ste —3die Stykke indeholdte Regler skulde bortfalde, ligesom man af samme Grund har ment at maatte fastsætte en særlig Bestemmelse for det Tilfælde, at den i § 9 omhandlede 6-Ugers Frist helt eller delvist falder i et Tidsrum, i hvilket Rigsdagen paa Grund af Opløsning ikke kan sammentræde.

ad § 11.

For i Fremtiden til Sikring af Forbrugernes Interesser at kunne bevare Tilsyn med saadanne Virksomheder indenfor Produktion og Omsætning, der er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriser, har man i nærværende Paragraf foreslaet, at Indenrigsministeren senest, samtidig med Ophævelsen af Loven af 7. August 1914 forelægger Forslag til midlertidig Lov om et saadant Tilsyn. En endelig Lov om dette betydningsfulde Spørgsmaal vil det være rettest at tilvejebringe efter en grundigere Undersøgelse af alle herhenhørende Forhold, end det for Tiden vil være muligt at gennemføre.